

PEDERSBORG-BROMME
EN DEL AF FOLKEKIRKEN

Påskedag

(Jesus gav den gamle befrielsesfest påsken en helt ny dimension. Men der blev ikke rokket ved, at påsken er noget konkret og fysisk)

Påskehilsen fra Pedersborg og Bromme kirker

Kongen er død. Kongen leve.

Da sabbatten var forbi, købte Maria Magdalene og Maria, Jakobs mor, og Salome vellugtende salver for at gå ud og salve ham. Meget tidligt om morgenen den første dag i ugen kommer de til graven, da solen var stået op. Og de sagde til hinanden: »Hvem skal vi få til at vælte stenen fra indgangen til graven?« Men da de så derhen, opdagede de, at stenen var væltet fra. For den var meget stor. Og da de kom ind i graven, så de en ung mand i hvide klæder sidde i den højre side, og de blev forfærdede. Men han sagde til dem: »Vær ikke forfærdede! I søger efter Jesus fra Nazaret, den korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her. Se, dér er stedet, hvor de lagde ham! Men gå hen og sig til hans disciple og til Peter, at han går i forvejen for jer til Galilæa. Dér skal I se ham, som han har sagt jer det.« Og de gik ud og flygtede fra graven, for de var rystede og ude af sig selv. Og de sagde ikke noget til nogen, for de var bange.

Læsning fra Markusevangeliet kapitel 16, vers 1-8

De havde oplevet den tomme grav – og så noget mere...

Gå hen og sig det til Peter. Var Simon Peter da et særligt åndeligt begavet menneske? Kunne den foretagsomme og handlekraftige fisker fra Galilæa ligesom mærke Jesus i bønner og salmesangen efter Jesu død? Mediterede han sig til en vision af Guds vilje, eller var Guds tale ligeså konkret for ham som fiskene i Genesaret sø? Jeg ved selvfølgelig ikke, hvordan Simon var

religiøs, men jeg ved, at han i hvert fald ikke talte om Jesu opstandelse som et åndeligt fænomen. Ingen af Jesu disciple forholdt sig rent spirituelt til påsken. Da kvinderne vendte tilbage fra den tomme grav, talte de om Jesu fysiske opstandelse. Da disciplene sad på kroen i Emmaus og spiste sammen med Jesus, så var Jesus der virkeligt, og da Jesus efter sin opstandelse sendte Peter ud for at fiske på Genesaret sø, så var Jesu ligeså virkeligt der, som første gang han havde sendt Peter ud på søen.

Det kan godt være, at vi føler os klogere på forskellen mellem åndeligt og fysisk. At vi siger, det ikke kan blandes. Der ligger både en oplysningstid og opkomsten af moderne naturvidenskab mellem os og disciplene. Men vi kan ikke nedskrive de første Jesus tilhængeres oplevelser af den opstandne Jesus til visioner af den slags, hvor der sker en eller anden kortslutning i hjernen. Når de talte om, at de havde set Jesus, så brugte de ikke bare et poetisk sprog. De talte om opstandelsen med dagligdagens ord. De havde set ham med deres øjne. Det var den fysiske Jesu sårhuller, som tvivleren Thomas fik lov til at mærke.

Det store ved folkene fra Galilæa var, at de kunne holde fysisk og åndeligt sammen. De lavede ikke i deres hoveder et skel mellem naturvidenskabeligt og religiøst. Kristendom har fra første dag netop været en sammenkobling af det fysiske og det åndelige. Åndens Gud lod sin søn blive menneske af kød og blod. Åndeligt og fysisk sammenblandet. Jesus prædikede om Guds vilje og gav de sultne tilhørere mad. Han var ikke bange for at se både den religiøse følelse og maden som udtryk for Guds herlighed. Kristendommens kendetegn er, at Gud ikke er isoleret i en religiøs dimension. Kristus møder os i verden.

Peter og alle de andre følte ikke ubehag ved at blande Gud ind i det kropslige. Der er slet ikke noget i evangelierne, som tyder på, at Peter var sådan et spirituelt menneske. Den kirke, som Peter på grundlag af opstandelsen blev leder af, er en kirke med fokus både på menneskers åndelige og fysiske behov. En kirke, som ikke stopper med bøn og salmesang, men i bønner og salmesangen bliver styrket til at tale de svages sag og lukke de forfulgte ind. For Kristus er opstanden i krop og fysik.

Man kan abonnere på Søndagshilsen fra Pedersborg og Bromme kirker ved at skrive "tilmeld" til LPO@km.dk